

for Københavns Amt (Axel Møller) har ogsaa følt sig generet af et Par af mine Udtalelser, de samme, som det ærede Medlem fra Kolding har følt sig generet af; det ærede Medlem har endogsaa helliget mig en Spidsartikkel i „Nationaltidende“ i den Anledning. Der er blot det uheldige ved det for begge de ærede Medlemmer, at de bygger deres Angreb paa mig paa et falsk Citat. Det ærede Medlem fra Kolding oplæste følgende — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det —: „Hvorledes skulde det ogsaa være saaledes, naar en stor Del af de 7 Skoleaar gaar for Børnene med at lære Moses's flere Tusinde Aar gamle Bud og Luthers flere Hundrede Aar gamle Forklaringer?“ Men saaledes sagde jeg ikke. Jeg staar her med det stenografiske Referat af mit Foredrag i Haanden. Jeg sagde saaledes: „Hvorledes skulde det ogsaa være saaledes, naar en stor Del af de 7 Skoleaar gaar for Børnene med at lære Moses's flere Tusinde Aar gamle Bud og Luthers flere Hundrede Aar gamle Forklaringer udenad?“ Det sidste Ord udelod det ærede Medlem fra Kolding og det ærede 6te Medlem for Københavns Amt, og det Ord gør sikkert en væsentlig Forskel.

I øvrigt smigrer det mig, at ærede Medlemmer ikke har kunnet finde andet at angribe mig for i denne Tale, end at de har maattet bygge deres Angreb paa et falsk Citat, thi det viser, at jeg har gjort mig til Talsmand for Tanker, som i sig bærer Mulighed for at blive gennemført.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe. Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) sagde, henvendt til mig, at vi Socialdemokrater ikke skulde indlade os i Krig med det nationale og det kristelige. Denne Formaning af det ærede Medlem er ganske overflødig for mit Vedkommende. Jeg har ikke erklæret nogen Krig hverken paa nationalt eller kristeligt Omraade. Men jeg har sagt i Gaar, at det virkelige nationale maatte udmunde i, at vi skaffede alle Mennesker i vort Samfund det daglige Brød. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at Mennesket lever ikke af Brød alene, men det er ret betegnende, at det ærede Medlem ikke kunde sige, hvilke gode aandelige Ting det ærede Medlem da vilde anvise Folk udover Brødet. Det er desværre saaledes, at i de 4 Aar, vi har haft

Krig, har det ærede Medlems Parti ikke villet være med til her i Landet at skabe den Folkefølelse, den Fællesfølelse, som det ærede Medlem talte om. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der bør være Fællesfølelse i Samfundet i vanskelige Tider som dem, vi nu har gennemlevet, men det er netop det, den ærede Taler og hans Parti ikke har villet være med til. Saa længe de Herrer ikke vil være med til at give deres Nationalfølelse og Folkefølelse Udtryk i, at vi skaffer alle Mennesker her i Landet det daglige Brød paa rimelige Vilkaar under de herskende daarlige Forhold, giver jeg ikke meget for det ærede Medlems Nationalfølelse.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Johan Laursen: Jeg skal ikke indlade mig i en Debat om de mosaiske 10 Buds Alder, om de tilskrives Moses eller de tilskrives Hammurabi; det tror jeg ikke, det høje Ting vilde have stor Interesse af. Kun skal jeg gøre opmærksom paa, at der alligevel er en Væsenforskel mellem Tankegangen i de mosaiske Bud og i de gamle Hammurabis Bud fra Babylon.

Til det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Stilling), der bad om en Oplysning, skal jeg sige, at det er i Typografisk Tidende, jeg har læst den nævnte Artikel. Naar det ærede Medlem vil paastaa, at jeg havde citeret ham falsk, og ikke kan begrunde det paa andet end paa, at jeg havde udeladt Ordet „udenad“, giver jeg ikke meget for den Paastand. Naar man nemlig taler om, at der bruges en stor Del af Skoletiden til at lære disse tusind Aar gamle Bud, og den lange Tid, man bruger, i Virkeligheden kun er 2 Timer af 30, saa er det jo en Tilsnigelse, som er af en helt anden Art end det, der her er Tale om. Thi Forskellen paa at lære og lære udenad er ikke meget stor, medmindre man da tænker paa Remseri, men det er der vel ingen, der lægger Vægt paa i denne Forbindelse.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) nu dog var rede til at sige, at han hverken vilde Krig med det nationale eller det religiøse. I den Henseende er han altsaa i Uoverensstemmelse med sine norske Meningsfæller. Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg ikke kunde sige, hvad andet vi var fælles om, maa det ærede Medlem vist ikke have